

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

A DIRECTOR: A. FERRER Y CODINA.

Preu de subscripció 2 R^s al mes.

REDACCIÓ: San Pau - 56 - Lit.

D. JOAN GOULA

No pot son front ab los llors
que li ha dat Europa entera,
y camina en sa carrera
sobre catifas de flors.

Sa batuta que confon
á la gent propia y estranya,
es la primera d' Espanya,
y de las bonas del mon.

Lo tranvia del Poble-Nou

(Conclusió.)

AT lo explicat anteriorment no queda altre remey que un trasbord. Efectivament, tú y los demés companys de viatge, haureu de baixar del cotxe que ocupabaho y pujar al que anava á Barcelona mentras que 'ls passatjers d'aquest, haurán passat al que pujaba al Poble Nou. Al mateix temps los cotxeros també haurán canviat, respectivament, las mulas de puesto y entornantsen, cada t'anvia, per allí ahont havia vingut, deixarán al carro encallat, salvant, d'aquest modo, l' obstacle.

Avants de passar per sotal' pont que conduheix á la secció marítima de la ex-exposició, s'aturará de nou, lo vehicul. En aquest precís moment estará passant, pel mitj de la carretera-passeig, un regiment de caballería del quartel dels Docks. Se comprén la interrupció, per que en aquest punt lo tranvia ha de atravesar la carretera.

Entre tant, tu t' pots distreurer contemplant als sorges, que no deixa de ser un espectacle bonich.

¿Vritat, lector, que ja comensa á interessarte? Donchs, ves lle gint.

Haurá passat la tropa; allavors tornarà á arrancar, la baluerna passarà per sota l' viaducte, crusará la vía férrea de Fransa y tornarà á pararse.

Serás al portal de Don Carlos.

Aquesta vegada s' haurá aturat en un desvío per deixar pas á un tranvia descendent. Com qu' aquet tardará encara molta estona á baixar y además serán las dotze ó quarts d' una, podrás agafar la gasofia que portarás, y posarte á dinar. Ja veurás que 'ls demés passatjers, també farán lo mateix.

Habent dinat y quant ja tindrás temps d' haber fet la digestió, pa-

ssará l' altre cotxe, tornant, per consegüent, á seguir son camí, lo teu.

Desde l' portal de Don Carlos fins al terme del viatge, haurá sufert vuyt ó deu interrupcions, ocasionadas, unas, per carros aturats á la vía; altrás, per esperar en los desvíos á altres tranvías y las mes generals, per descarrilaments.

Resultat: arribarás al Poble-Nou á las sis ó á las set de la tarde.

Un cop allí, si no hi tens cap parent ni conegut, te n' vas á la fonda ó al hostal; sopas; vas un rato al café y després á dormir.

L' endemá t' aixecas á la mateixa hora que l' dia anterior; emprens lo viatge de tornada y arribarás á Barcelona á primera hora del vespre, satisfet en gran manera d' aqueixa excursió.

* *

¿Vritat, lector, que deu esser molt agradable un viatge aixís?

¿Vritat que t' venen ganas de ferlo? Ja m' sembla que t' veig preparant la gasofia y corrent á buscar lo tranvia.

¿Qué dius ara, que deu costar un dineral?

¡Fuig d' aquí, home, fuig d' aquí! ¿sabs quant costa?

¡Trenta centims!! quinze d' anada y quinze de tornada.

Ya ho veus si ho fan barato; per trenta céntims dos dias de viatge; pero ¡quin viatge! ¡alló es un gust! ¡alló si que es deliciós!... en fi: ab la descripció que t' he fet, eucara que d' una manera tosca, pots formarte una idea de lo que es.

Ara digas: ¿Tenía rahó, jo, al dirte que era una distracció infalible?

Respecte als *passa-temps* que s' troban pel camí dech dirte que casi sempre son iguals; si l' tranvia no descarrila vuyt vegadas ne descarrilará dotze; si no trova un carro encallat en la vía, ne trobará un que se li haurá trencat una roda; si no troba un regiment de caballería que li impideixi l' pas, ja l' destorbará un d' artillería que anirá al "Camp de la Bota," á fer exercici de tiros; etc., etc., etc.

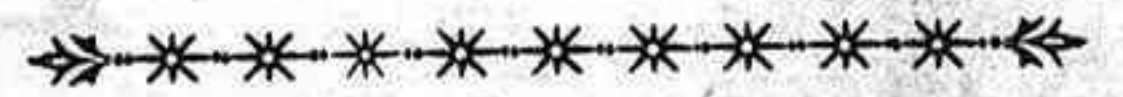
Deixam fer punt final, perque reparo que estás impacient per fer lo viatge y jo ab los meus romanosos t' he entretingut. Adeu.

Lector esperat una mica: dech ferte una observació.

Si no vols portarte l' dinar per no anar carregat, al portal de Don Carlos al peu mateix d' ahont para lo tranvia, hi ha una especie de taberna, ab honors de fonda, que t'

servirán tot lo que demanis: s' enten pagant y si ho tenen.

P. BROU.

¿QUÉ TENS?

Ay, Carmeta, trovo estrany que en ta eleganta figura com á tall de desengany s' hi retrati l' amargura... ¿Pot ser ta malalta mare ha deixat ja d' existí?... ¿Pot ser t' ha renyat ton pare?... Parla, no 'm fasis patí, que si no s' obren tos llabis com las rosellas del hort per dirme si tens agravis, fins crech que 'm daré la mort.

Mes... ¿qué tens?... ¿qué t' ha passat? Qué vol dí aquesta senyal...? —Rés... qu' ab los molls m' hi cremat tot rissantme, y 'm fa mal.

J. N. ALIAS.

CURIOSITATS

LA SEPULTURA DE NERON

EFEREIX l' historia antiga de Roma que lo cadabre de Nerón vá ser portat á la Ciutat, en hont varen ferli uns modestos funerals com si

hagués sigut un qualsevol del poble.

La mateixa historia diu, que després de cremat lo cadabre, varen depositar las

cenbras en lo monument de Domiciano, que 's veyá desde lo Camp de Marte, damunt la Collada dels Jardins.

Anyadeix també que Nerón havia fet construir un sepulcre, qu' era de porfit ab un altar de mármlol davant, y cercat per una balastrada de mármlol de Tasos

Lo que afirmarém es que del sepulcre de Nerón no 'n quedan ni vestigis.

Dat lo cas de que aquest sepulcre hagués existit, aquell poble ja s' haguera fet carrech de destr uir fins l' últimres to de lo que fés referencia á aquell assót de la humanitat.

Los que vagin á Roma, no deuen donar crédito á aquella colla de Ciceróns quan sentin de sos llabis ab aquell tò melodramatich, senyalant unas ruinas que 's veuen á curta distancia dels restos de la Via Serpentara: Aquella es la sepultura de Nerón.

Lo sepulcre d' aquell emperador no existeix.

Lo únich que queda en Roma perteneixent á aquell desdixat y criminal soberá, es un magnífich acuaeducte manat construir per éll; los restos de las ruinas portentosas de la Casa Aurea, y un peu de colossals dimensions que perteneixia á una de sas colossals estatuas.

UN BON CONSELL

HOME, senyor Bassegoda, ¿Qui 'l fa ficar á criticar comedias? que no veu que las mostrás qu'ha donat vosté al Teatro diuhen clar que hi es completament negat? qué pot ensenyar l' autor (ja sabem que dihentli autor, lo motejém) l' autor, repetim, dels adefessios *Pluja d' estiu y De cop y volta*, que ni tenen la qualitat d' originals, y que sols deuen a la condescendencia de la Empresa, el que surtin de tart en tart en lo cartell, mortas de son?

Tréguil de cárrech de crítich de *La Renaixensa*, creguim, senyor Guimerá; y lo periódich hi guanyará molt.

No veu qu' aquet senyor Bassegoda no es capás, no ja d' escriurer, sino de compendrer la mes insignificant escena del *Pare conveniencias*? Com vol qu' els que 'l coneixen fassin cap cas de los seus escrits?

Lo que 'ns hauria fet riurer, si no 'ns hagués fet fástich, es aquell *to paternal* ab que diu que l' autor de *Lo pare conveniencias* té instint dramátich y entremaliadura per combinar escenas... Vaja senyor Bassegoda, deixi la ploma y cregui un consell d' amich; si no te feyna del seu ofici, vagi á acompanyar noys á estudi y no vulgui ensenyar á qui pot ser lo seu mestre com ho tenen ben demostrat las obras que vosté y l' autor de la obra últimament estrenada en Romea, han donat al Teatro.

¿Qui sab si vosté també era dels que deyan antes de comensar la funció, que xiularian la obra, com va noticiar lo ilustrat crítich del periódich *La Nación*.

Si acás, deixi l' ofici de serpeta qu' es molt ridicul y pensi ab lo nostre malhaguanyat Bartrina quan deya que may havia parlat mal de res; demostrant ab aixó sol, lo gran talent que possehia.

Si acás, despullis també de la envidia qu' es un defecte molt cursi y si preten arribar á ser autor dramátich, emplehi lo temps qu' ocupa tant inutilment fent *pedantas* revistas, en estudiar lo Teatro y si ni aixís pot lograrho, agafi las eynas del seu art que, creguim, estará sempre mes en carácter.

Y ara que hi estém posats, també debem dir al senyor Roca y Roca que avans de posarse á criticar, tindria de comensar, á pesar dels seus anys, á aprendrer d' escriurer. ¿Qué creu que 'l públich de Barcelona ha olvidat ja aquells articles de *El Busilis* en hont va quedar demostrat hasta la evidencia, que no solament no era literato, sino que ni sabia escriurer una carta? Donchs per si algú queda que no ho sá piga, ens proposém reproduhir aquells escrits en lo nostre setmanari fentne un llibret que regalarém ab los números.

Després d' aixó, ¿quin crédito vol que tingan los seus judicis crítichs, quan tot hom sab que cada vegada qu' estrenava una obra nostre eminent poeta Frederich Soler (Pitarra) li dedicava lo senyor Roca y Roca uns articles que feyan esgarriar, fins que li va admetrer los seus adefessios, obligat tal volta, per treurers

la mosca de sobre; y á la quenta, lo-grancho, pues desde llavors va cambiar per complert la decoració, deixant de ser lo senyor Soler aquell autor tan dolent y sent també ja millors los actors del Teatro Romea.

Y mes encara: ¿Com dimoni se li ocorre el parlar de llenguatge net ó brut al autor d' aquella asquerositat de la escupidora en hont fa gargallejar en escena al pobre y escelent actor senyor Soler provocant *náuseas* al auditori; efecte tret de darrera un almanach, demostrant la poca inventiva del destrosador de *Le chatiment*, obra excelent convertida en un *Mal pare* escrit ab llenguatge tabernari empleat també en aquell altre adefessio titolat *Lo plet de 'n Baldomero* y en hont s' anomenan tantas sabatas qu' un surt del Teatro sentint hasta fortor de peus.

Quantas cosas podriam criticarli al senyor Roca y Roca y no ho hem fet may perque no tenim aquesta bilis que 's mostra tan sovint en la seva ploma.

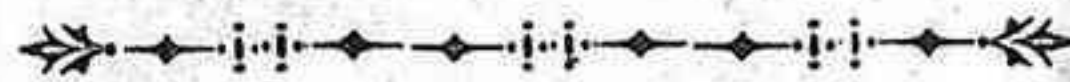
Y si podiam, bé ho sab Deu y éll. Aquells discursos capassos de fer riurer á un mort, que ho fa cent voltas millor lo Noy de Tona, pues aquest s' hi guanya la vida y de segur que el senyor Roca y Roca no hi guanyaria dos quartos, encara que passés tres horas seguidas lo barret.

Las sevas obras dramáticas pescadas á altres ingenis, los seus chistes de *charivari*, las sevas comedias xiuladas, los seus articles que no 'ls resisteix el lector que tinga dos dits de sentit comú, en fin, tot quant ha produhit fins ara lo seu reduidissim ingeni. Y lo senyor Roca y Roca preten donar lliçons; ¡Vaja que crech qu' aquest es l' unich xiste original que se li ha ocorregut en sa vida.

Nosaltres, s' ens pot ben creurer, no ens ocupariam de res del senyor Roca y Roca perque francament, será tot lo estrany que vulguin, pero tot quan se relaciona ab aquet senyor, ens repugna; no podém ferhi mes, es questió de nirvis.

Tocant á que la senyora Parreño es massa gran per fer lo paper de colegiala en la comedia que ha... criticat, digui al qui li hagi encarregat la noticia, si es que li hagin encarregada, qu' aquet renech artistich al menos val café y copa.

GRATA-LLOPS.

¡T' ESTIMAVA!

T' estimava per lo blanca,
Blanca meva del meu cor.
Anavas de blanch vestida
passejant pel jardí un jorn;
la blanca lluna 't cubria
ab sos raigs blancs de esplendor,
y devant de rosas blancas
te vaig jurá etern amor.
Tas blancas mans estrenyía
creyent que 'm tornava boig
y en ton blanch front com la neu
vaig imprimir mil petons;
los meus brassos, Blanca, hermosa,
rodejavan ton blanch coll...
Mes ay Blanca que yo 't creya
blanca de fets y de noms,
pero fa set ó vuyt dias
vaig desenganyam del tot,
puig que tota ta blancura
era dels polvos d' arrós.

DR. TRANQUIL.

En lo cassino zorri-llista de Madrid hi va haber una violenta escena casi per l' estil de la dels carcas en lo Teatro del Olimpo.

Rés, es alló de que los extrems se tocan.

En los extrems dels objectes es també en hont hi sol haver la bruticia.

Donchs escombra que te crió.

A l' enterro de la viuda del general Prim diu que hi havia poca concurrencia.

Aprended flores de mí
lo que va de ayer á hoy!
Quan exacte es lo refrán
aquell de: vestén Anton...

Lo *Barcelonés* ja ha tornat á cambiar d' imprenta.

No 's muda tant de casa un inquilino que no pagui el lloguer.

Ell jo crech que 'l paga.
Ves si ell no pagarà!
Es clar. Tot ho paga.

Diu que sols es concedirán títols nobiliaris als barcelonins qu' hagin donat balls durant la Exposició.

Si en Nas ho hagués previst!
Tant fácil qu' era!
Ojo, els de la Palmera y Eslava.
Qui sab!
Hostia!

La Publicitat publica los últims gastos del Congrés.

Ja veuran lo dia que governin els seus, (que per sort no será may) hasta tindrán un cantiret d' aygua fresca y portarán anís de frare á la butxaca.

¿Qué inofensius! Els angelets de Deu!

Los pobles prou se bellugan per oposarse á la agregació pero cá... també van bellugarse contra els tractats de comers; y qué?

La agregació es farà desenganyisen sino, *al tiempo por testigo*.

A la quenta no es permés qu' el dentista americá senti los seus reals á la vía pública.

Ja ho veig... com va ab cotxe de sis caballs, xaranga y demés, tal ve-

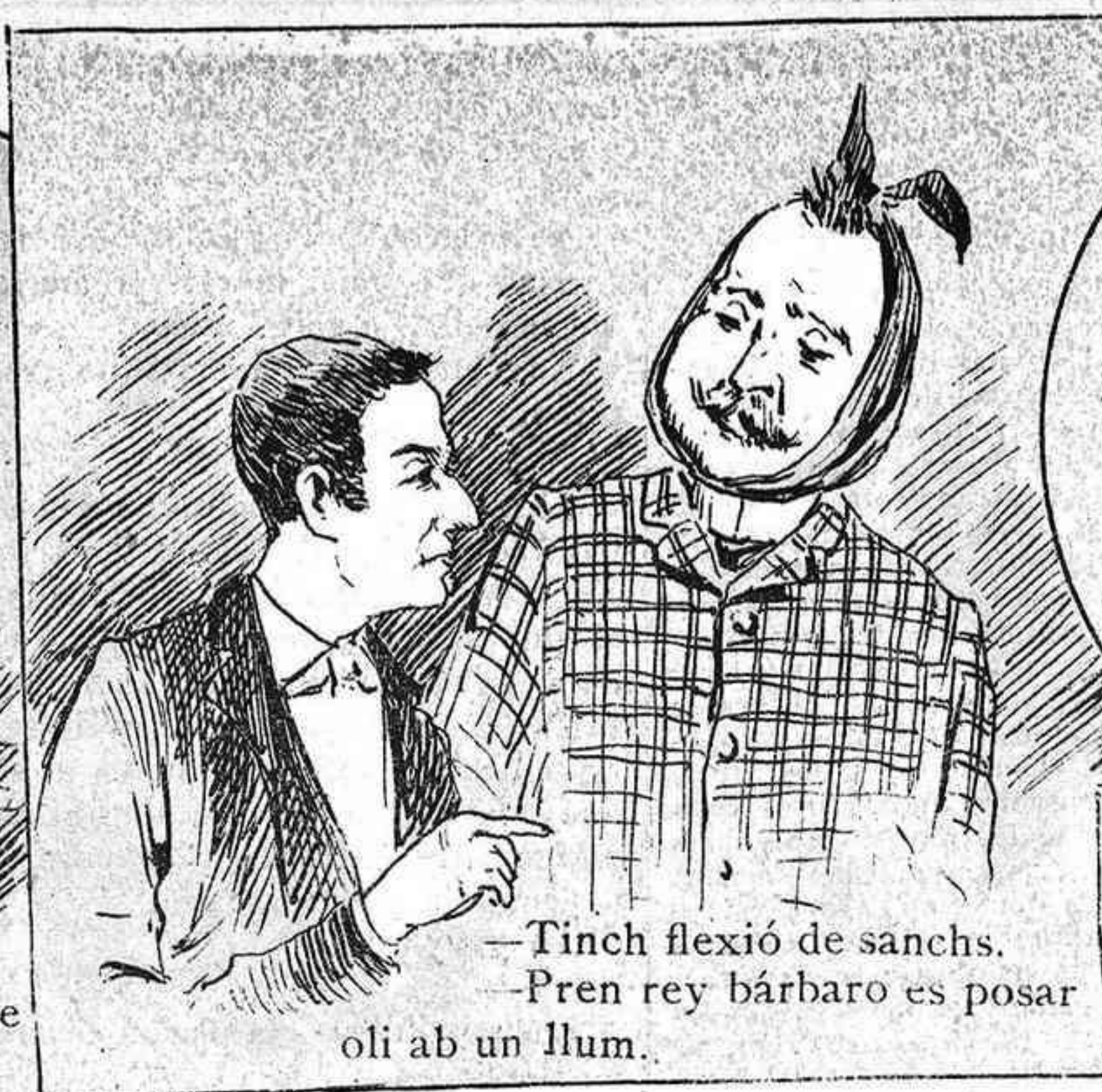
BARREJA

—Vosotros lo que feu es comprometer.
—Pero escucha, malvinatje 'l mon.
—Trae un pitillo.

—Y la germaneta?
—La mamá l' ha renyada y es allí que plora.
—Y aixó?
—Diu que no 't vol qu' ets molt lleig.

—Tinch flexió de sanchs.
—Pren rey bárbaro es posar oli ab un llum.

Lo gos de casa que s' assembla molt á n' en Bismarck.

Alguns tipos de LO PARE CONVENIENCIAS

SR. POLIT

UNA CONVIDADA.

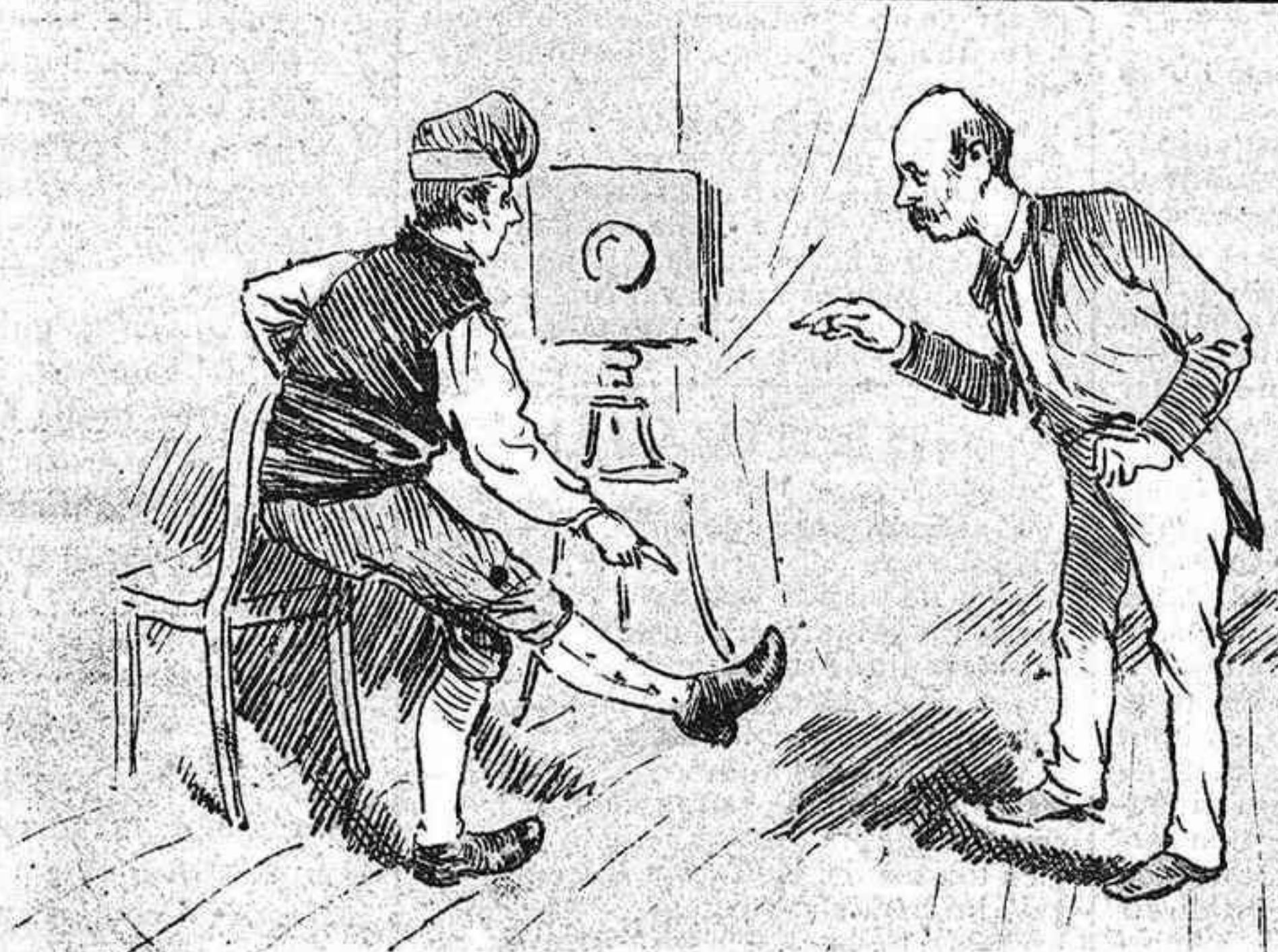
ÁFRICA

ROMÁNTICA

CARLOS

—De busto 3 duros y enters 4.
—Me 'ls farà de busto pero que se 'm vegin las sabatas.

—La teva dona ha parit y feya divuit mesos qu' erats fora?
—Sí, pero ha fet bassonada.
—Vet aquí. May es bó fer mals pensaments: nou y nou... justa.

gada al senyor Francisco no li agrada.

Res, com ell no es home d'aparat ni soroll...

Vol callar!

Es indescriptible l'entusiasme ab que tots los empleats de la casa gran, donan el seu tanto per lo regalo que s'ha de fer al senyor Marqués.

Hi ha municipal que plora de... alegrí...

Verdá Rodriguez?

Habém rebut lo segon tomo de la *Biblioteca Montanyesa* que veu la llum pública á Manresa.

Porta per títol *La Ciutadela* y consisteix en un estudi històric d'aquesta fortalesa catalana, degut á la pluma de D. Joseph Surribas Riera.

Forma un elegant tomet de 62 pàginas y 's ven al preu de dos rals en lo kiosco Tasso, devant del carrer del Hospital.

Agrahim l'envio y no deixém de recomenarlo per lo interessant que 's fá sa adquisició, ja que tracta desde la fundació hasta lo derribo de dit terror dels catalans ab gran maestría y coneixement històric.

Teatros

PRINCIPAL.—Ahir debutá la senyora Nevada ab la ópera *La Sonámbula*. Escullidísima concurrencia, ompli lo teatro, puig ab palcos y butacas s'hi vega lo mes elegant y notable que conté Barcelona. Com demostrá dita artista al presentarse en escena estar comoguda, esperém una segona representació per poguer emitir fallo definitiu ja que se veurá llibre per complet de la emoció que s'esperimenta al presentarse per primera vegada en nostres principals teatros. Ab tot, adelantarem nostre judici dihent que se feu acreedora á las mes vivas simpatías al donar mostrars de sa incomparable corda mitja y perfecta escola. Las demostracions de desagrado que hi hagueren puig hi ba haber de tot, foren motivadas per algunas desafinacions que s'observaren al probar d'atacar alguna nota aguda, á causa sens dupte de sa poca estensitat en la veu. Se prepara per las funcions restants *El Barbero y Lucia*.

LICEO.—La Empresa ja ha obert abono per la temporada de Cuaresma ab la companyia dramática de 'n Riu-tort y una série de concerts dirijits pel eminent mestre Goula. Dat lo economic de los preus y variat del espectacle creyém que á la empresa li dará bons resultats.

ROMEA.—Si bé l'entrada de la segona representació de *Lo pare conveniencias* fou un poch fluixa, gracias á las serpetas, la del dimars va ser casi un plé.

Lo senyor Ferrer y Codina va tenir que presentarse en escena al final de cada acte, tenint en lo segon una ovació. La senyora Parreño está cada dia mes admirable al igual que la senyora Ferrer, senyors Soler, Goula, Fuentes, en fi, tots.

Vajinhi, y ja 'ns en donarán rahó.

No pararán pas de riurer.

NOVEDATS.—Pel benefici del senyor Oliva s'estrená una *quisicosa* que son autor titula *disparate*, y en efecte fou un verdader disbarat pues á no ser que la concurrencia era tota d'amichs del beneficiat, no sabém com haguera acabat son estreno. No 's compren altre cosa sino que l'autor la va escriurer per pur compromís del beneficiat y per tal motiu se vá veurer lligat. Diumenje á la nit, ab lo drama *Locura de amor* obtingué un altre triunfo la senyora Mena. També fou aplaudit ab justicia lo senyor Tutau. Obras com eixa son las que deuen destinarse pels beneficis. Eixa observació la fem tant per la senyora Mena com lo senyor Oliva, puig estigueren desafortunadíssims en la elecció de las obras respectivas.

TIVOLI.—Com ja pronosticarem *La Africana* va ser la ópera que vá lograr fer sortir lo cartel tan amich dels empresaris de *Quedan despachadas todas las localidades*. Respecte al desempenyo debém tributar elogis per igual á tots cuants hi prengueren part, aixís es que volém fer justicia, puig tothom s'esmerá en que fos la ópera de temporada. Creyém que la tal ópera 'ls dará grans entradas, ja que per dos rals es impossible tornar á sentiria tant ben cantada.

ELDORADO.—De *La cancion de Fortunio* sols dirém que ab un dia de posarse en escena la empresa la retirá. Acertadíssima ha estat la empresa ab tal resolució puig si bé la música es d'Offenbach, no 's distingeix per lo sabor popular y bufo que dit mestre daba á todas las sevas obras. De la lletra, val mes no parlarne, y si bé es vritat que lo desempenyo per part d'alguns artistas va ser desgraciat, com la obra no dona res de sí, era imposible poguerhi brillar cap artista.

ESPANYOL.—Ha plegat velas la companyia d'ópera que dirigia lo mestre Vehils. Disapte inaugura sas tareas una companyia cómico-lírica dirigida pel popular senyor Bolumar. Veurém si estaré mes de sort que las anteriors.

CALVO-VICO.—Dintre pochihs dias actuará en eix teatro una companyia lírica francesa ab un repertori d'operetas novas y escullidas.

EDEN-CONCERT.—Per avuy está destinat lo ball de máscaras que se verificará en dit local. Dat la demanadissa que hi hagut eixos últims dias de bitllets, creyém que estaré sumament concorregut y será una de las festas que deixaré mes bons recorts, als favoreixedors de dit café-cantant.

Repicós

Diu qu'han sortit set destripadors de donas en San Lucas de Barra-meda, y que ja n'han esgarrapat alguna p'el carrer.

Si es broma, puede pasar.

Diu lo senyor Gassull que las actas del Municipi son solfas.

Sí, sí, vosté vágilas cantant las solfas.

No ho ha entés vosté, desenganyis.

Aixís que vaig veurel qu'anava de guerrilla, ja vaig dirho:

No coneix lo terreno que trepitxa.

Al últim no se sabrá de qué ha mort lo princep Rodolfo d'Austria. En Viena ha sigut denunciat un diari qu'assegurava que 'l princep havia sigut assassinat per rahons políticas, al igual que 'l princep Hesse-Cassel cuan temps passat va dirse que s'havia tirat al mar durant un viatge entre Batavia y Singapore.

¡Quina bugada que falta!

Ab gas y tot.

Los possibilistas la pegan contra en Boulanger.

Pobre gent! Politicament parlant tant res de bó son los uns com los altres.

Tots buscan lo mateix.

Turró, turró y turró.

Després diuen que aquí no hi ha trassa per agafar lladres...

Vegín aquells d'Horta.

Ves si ho arriban á ser, si no eran ben agafats...

Aixó es vritat.

Ja no 's fan las probas del submarí lo vint y dos del corrent.

No 'ls ho vaig dir?

Es una factura d'un mal pagador qu'encara té d'aplassarse unas quantas vegadas antes de que 's pagui.

Si es paga.

Hem rebut una atenta comunicació del "Centre democrátich federalista," participantnos haber trasladat lo seu domicili al carrer de la Portaferrija n.º 16, primer, y al mateix temps convidantnos per la vetllada que tindrà lloch lo próxim disapte 23 del corrent á las 9 de la nit en honor del 248 aniversari de la mort de 'n Pau Clarís y en memoria del malaguanyat general Villacampa.

Molt remerciém á la direcció de dit Centre, la seva atenció y farém tot lo possible per assistirhi.

Per motiu del últim fracás que ha tingut lloch en lo Teatro Español de Madrid, un diari d'aquella localitat censura la petició feta per

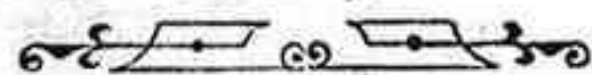
en Vico de que se socorri à dit clàsich colisseo.

En totas parts aquesta prempsa que luego 's queixa de la fiscalia...

Quina culpa té en Vico de que totas las obras que es posin en escena no sigan éxits?

Per qué no escriuhen p' el Teatro aquets sábis critichs?

P' el Teatro! Molts d' ells sapi-guessin fer una carta!

CUENTOS

Un demati, á la Rambla de las Flors, hi habia un senyor que compra-va un tèt ab una planta, quan s' hi acostava un xicot dientli:

—¿Vol que 'l porti, senyor?

—Si, noy, respon ell, y 'm farás molt de favor porque las camas ja 'm comensan á fer figa á causa de 'ls meus anyets. Ja veurás; aguanta 'l tèt.

Lo noy pren lo que 'l senyor l' hi dona y lo comprador salta á "coll y bé," del xicot.

—¿Qué fa?... diu aquet tot sor-prés... ¡Y ara!..

—¡Ay, ay!.. ¿no m' has dit, vol que 'l porti, senyor?..

—¡Oh, volia dir lo tèt!

—¡Ah.. no!.. Lo tèt ja 'l portaréjo.

XIMPLICI TONTO.

Construhian en un poble que crech era Mataró un abeurador per los animals; y no sabent á quina altura col-locarlo, se consultá al arcalde 'l qual després de haverse acostat sobre l' abeurador digué:

Ja es prou alt puig quant jo hi arribo també hi arribarán ells.

Nox Ros.

¡NO M' EMBOLICO!

De la Doloretas ne diu-lo vehinat, que 'l luxu que gasta! algú li ha pagat. Puig fent de modista no guanya pas tant, y está compromesa ab un elegant.

—¿Es vritat?—preguntan—

—No sé, no m' fico.

Jo sé qu' es molt maca...

Y... ¡no m' embolico!

Ara temps vaig veurer pujar molts *inglesos*, á casa una viuda de dos ó tres mesos. Y los vehins deyan: —Qu' estrany qu' es aixó ara que tancada es la Exposició.—

Donchs aquells *inglesos* de cara de mico son d' aquí, d' Espanya... y... ¡no m' embolico!

Segons lo vehinat ja corre 'l *xiu*, *xiu*: Se casará prompte lo fill de 'n Feliu, ab una noyeta que té molts xinxons y may en sa vida ha fet dos mitxons. Volen que 'ls hi digui jo que ab res me fico, si es cert lo que diuhen... Jo... ¡no m' embolico!

Ja fa bastants dias que conta la gent, de que si don Quico está tant content; y si las patillas se li han allargat ab lo noble titol d' aquell *Marquesat*. ¡Ay Deu! ¡cuants cuydados! jo sempre replico: ¡A mí m' ho preguntan?.. No... ¡no m' embolico!

J. CASANOVA.

MOVIMENT DEL PORT

Fragata "Isla de Cuba," capitá Torres.

Ha sortit per "Salamanca," abarrotat de justicia y moralitat.

Es tem molt que á pesar de las precaucions que s' han prés, lo cargament es torni agre.

Balandra "Duelo," capitá Mañer. Després d' haver deixat port ab vent fresch de popa, ha tornat d' arribada.

Diu si en alta mar s' ha topat ab lo torpedero "Clero," que li ha dat cassa.

Ara la tripulació está arrodillada á cuberta cantant la palinodia.

Navio "Pare Conveniencias," capitá Ferrer Codina.

Al sortir del canal de "Romea," el 12 del corrent va atropellar gran número de *barretets*, musclos, aranyas de mar y altrás *sabandijas* que s' havian agarrat al seu casco per aturar sa marxa.

Al poch rato es veyá lo victoriós bastiment guanyant l' horisont, mentras aquellas bestiolas, avergonyidas y derregadas procuravan arri-var á las rocas de la costa.

Llaut "Dos Rocas," capitá Nulitat. Ha sortit carregat de preten-sions p' el país de las truytas. (Fa molta llástima y es molt lletj.

DESASTRES MARITIMS

Bergantí "Villa y Campa," S' ha estrellat en las costas del fusionisme. En vá va issar bandera de socorro al veurers plé d' averías.

L' associació de salvaments estava ocupada en fer techs y altres menudencias.

Sols s' ha salvat lo recort y memoria.

Telégramas particulars de LA TOMASA

Infern 20, 3 matí.—Los conden-nats están fent un gran tiberi, per las primeras alusions fetas p' el senyor Mañé sobre 'l desafio. Ara li redactan un entussiasta telégrama.

Idem, 20, 4id.—*Urgent*.—Entre els comensals corre el rumor de que el senyor Mañé se 'n ha desdit, pero diuhen que no li val; que ja te butaca preparada.

BANYETA.

Berlin 19, 4 id.—Un tal senyor Bismarck diu que presenta síntomas d' un ull de poll al cervell que pot ser lo dugui á un fi desastrós.

ANUNCI

Plenxas sistema Esquella. Carrer de la "Nevada," can-tò á la plassa del Violón.

CORRESPONDENCIA

Y. Moltvert.—Si senyor, 'si; es molt vert massa. Tots dos cents son aixís?

Antonet del Corral.—No sent alguna cosa d' extraordinari, ja no li contestarem més. Ja sab que de vosté li admetém casi tot.

Joan Diente.—Alguna cosa anirá. M. Riusech.—Anirá, gracias per la seva epistola.

J. R. Codorniu.—No hem vist cap dona casada y viuda al mateix temps. Arregliho y anirá.

E. Guanyabens.—Mereixedoras, y molt. Si d' aquet pá féssim rossegóns...

S. Font.—La suscripció de la Tomasa son 6 rals per trimestre.

J. Iglesias.—Lo pronóm "me" y lo verb "haber," forman lo compost: "me han," Per consegüent es: "M' han," y no "Man," com vosté posa; Tinga cuidado que vosté no rima malament.

Un Pela Tronxos.—Anirá lo geroglifich. J. Casanova. Tatxát, no admetém rés; ni los melóns. L' article d' aquesta setmana ja era compost.

Lo pare conveniencias

ENTRADA

Aquesta obra s' ha de xiular.
 —Pero per qué?
 —Home, no veus que no mes fan comedias d' ell y d' en Pitarra?
 —Tens rahó.

SORTIDA

—Vaja, adeu. Ja que no hem pogut reventar aquesta, provarem ab *Lo Judas*.
 —Ja m' avisarás quan s' estreni.

TRENCA CLOSCAS

XARADA

VENTA

A módich préu 's ven una hermosa prima-terça situada tres-dos-tercera segona total.
 Donarán més detalls carrer de Comers, n.º 118.

J. O.

11
 Pel carrer de la *Totol* jo passava l' altre dia quant un prima que venia á la cama 'm va fer mal, y jo cremat li vaig tres dos invers cop de bastó que tocantlo en mal cantó va caure allí terra estés.

Ego SUM.

MUDANSA

Molt me dona que pensá lo meu tot posat ab á m' agrada manjarne á fé de total posada ab é; si ha tingut promesas:

Si,

at menys tot posat ab i.

R. BERTBAN.

ANÁGRAMA

Marc, el dia de Nadal la Tot vol aná á Total.

R. CASTELLÁ.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7—Nom de home.
 3 4 1 7 6 2—Vestit.
 6 7 4 6 2—Diminutiu parentiu
 5 7 5 2—Juguet de noyas.
 2 1 7—Lo que molts tenen.
 3 2—Nota musical.
 4—Vocal.

K. NOVAS.

CUADRAT DE PARAULAS

Llegir vertical y horizontalment, al dret y al revés: 1.ª, 'n tenen certs animals; 2.ª, un apellido de noble, en l' Edat mitja; 3.ª, una montanya del Assia; y 4.ª, forma part de la casa.

J. CASANOVA.

GEROGLIFICH

X
 XXX
 I a a
 A X X
 I a

CAP Y CUA.

SOLUCIONS

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada.—*Tapineria*.
 Endevinalla.—
 Mudansa.—*Rás, rés, ris, rós, rús*.
 Problema.—*La vella, 46*
La jove, 13
 Geroglífich.—*Per Asturians, Asturias*

LA TOMASA.

PERIÓDIC IL·LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. 0'50 pesetas al mes.
 Número corrent. 10 céntims.
 Atrassat. 20 id.

NOTA.—Tota reclamació podrà dirigirse á la LITOGRAFIA DE RIBERA Y ESTANY Administració y Redacció de dit periódich, carrer de Sant Pau, 56.

Lit. Barcelonesa, S. Pau, 56—Barña.